

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ประชากรที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ วิธีการรวบรวมข้อมูลและ การวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอาจารย์ และนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาปีการศึกษา 2531 ในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง ซึ่งมีความหมายพลศึกษาทั้งหมด 346 คน และจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 2,911 คน รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด 3,257 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง โดยเป็นอาจารย์พลศึกษาแห่งละ 12 คน รวม 204 คน และเป็นนักศึกษาแห่งละ 23 คน รวม 391 คน รวมทั้งสิ้น 595 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยแบบตรวจคำตอบ (check list) แบบอัตราประมาณค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (open ended) โดยอัตราประมาณค่าจะมีอัตรา ดังนี้

มากที่สุด	เทียบกับคะแนน 4	หมายความว่า	อาจารย์ผู้สอนได้แสดงพฤติกรรม นั้น ๆ ทุกครั้งหรือบ่อยมาก ที่เข้า สอนหรือเทียบเท่ากับ 80-100%
มาก	เทียบกับคะแนน 3	หมายความว่า	อาจารย์ผู้สอนได้แสดงพฤติกรรม นั้น ๆ บ่อยครั้งที่เข้าสอน หรือ เทียบเท่า 60-79 %
น้อย	เทียบกับคะแนน 2	หมายความว่า	อาจารย์ผู้สอนได้แสดงพฤติกรรม นั้น ๆ น้อยครั้งที่เข้าสอน 40-59%
น้อยที่สุด	เทียบกับคะแนน 1	หมายความว่า	อาจารย์ผู้สอนมิได้แสดงพฤติกรรม นั้น ๆ หรือแสดงน้อยครั้งมาก 0 - 39%

การสร้างแบบสอบถามในการวิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพ จาก หนังสือ
ผลงานวิจัย บทความ วารสาร และเอกสารต่าง ๆ
2. นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในข้อที่ 1 มาสร้างเป็นแบบสอบถาม
สำหรับการวิจัยครั้งนี้
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาแก้ไขให้ครอบคลุม
เนื้อหา
4. ปรับปรุง แก้ไข แบบสอบถามตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับอาจารย์พลศึกษา และ
นักศึกษาวิชาพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อพิจารณาการใช้ภาษา ความถูกต้อง และวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง
(reliability) ของแบบสอบถาม ตามวิธีของครอนบาช (Cronbach) โดยใช่
สูตรสัมประสิทธิ์ อัลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม
เท่ากับ 0.96
6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามจนได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้กับ
ตัวอย่างประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอไปยังอธิบดีกรมพลศึกษา เพื่อความอนุเคราะห์ในการออกหนังสือแจ้งไปยังวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง
2. กรมพลศึกษาออกหนังสือถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง เพื่อแจ้งให้ทราบและ อนุญาตให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยทำหนังสือชี้แจงเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถาม และส่งแบบสอบถามกลับคืน
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 แบบ แบบแรกเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และแบบที่ 2 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งทางไปรษณีย์ โดยส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด 595 ฉบับ ได้รับกลับคืนเป็นฉบับสมบูรณ์ รวมทั้งสิ้น 544 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.43

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามจากอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา วิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา กลับคืนมาได้ นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ตามลักษณะของข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ของอาจารย์และ นักศึกษามาแจกแจงความถี่ของคำตอบคิดเป็นร้อยละ ของสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ของอาจารย์ และนักศึกษามาแจกแจงความถี่ของคำตอบแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อย่อย

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเทียบอันดับ โดยถือเกณฑ์

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 4.00	ถือว่า	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 - 3.49	ถือว่า	มาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 - 2.49	ถือว่า	น้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.49	ถือว่า	น้อยที่สุด

3. ทดสอบความแตกต่างของการรับรู้ ระหว่างอาจารย์ และนักศึกษา โดยแยกเป็นรายข้อพฤติกรรม และรายด้านพฤติกรรมด้วยการทดสอบค่าที (t - test)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การคำนวณหาค่าร้อยละ . ค่ามัธยฐานเลขคณิต . ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบค่า "ที" (t - test) โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอ็ม เอช (Statistical Package for the Social Sciences Verson X) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา การรับรู้ของอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษามีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา และเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาตามการรับรู้ของอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาจำนวน 204 คน และนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาจำนวน 391 คน รวมทั้งสิ้น 595 คน โดยใช้แบบสอบถามทั้งสิ้น 595 ฉบับ และได้รับกลับคืนมาเป็นฉบับสมบูรณ์สำหรับใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 544 ฉบับ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 91.43

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอล เอกซ์ (SPSSX) ทางสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา และเปรียบเทียบตามการรับรู้ของอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 สถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลสถานภาพทั่วไปของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา
วิชาเอกพลศึกษามาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของข้อมูลเป็นรายข้อ ปรากฏผล
การวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของอาจารย์
พลศึกษาตาม เพศ วุฒิทางการศึกษา ระยะเวลาที่สอนพลศึกษา
จำนวนคาบที่สอนใน 1 สัปดาห์ ลักษณะวิชาที่สอน และงานอื่น ๆ
นอกเหนือจากการสอน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	155	82.89
หญิง	32	17.11
2. วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	1	0.54
ปริญญาตรี	125	66.84
ปริญญาโท	61	32.62
ปริญญาเอก	0	0
3. ระยะเวลาที่สอนพลศึกษา		
1 - 5 ปี	33	17.65
6 - 10 ปี	89	47.59
11 - 15 ปี	47	25.13
16 ปีขึ้นไป	18	9.63

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
4. จำนวนคาบที่สอนใน 1 สัปดาห์		
4 - 12 คาบ	134	71.66
13 - 16 คาบ	49	26.20
17 คาบขึ้นไป	4	2.14
5. ลักษณะวิชาที่สอน		
ภาคทฤษฎี	37	19.78
ภาคปฏิบัติ	54	28.88
ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	96	51.34
6. งานอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอน เช่น งานบริหาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และควบคุมการฝึกซ้อมกีฬา		
1 - 5 ชม/สัปดาห์	47	25.13
6 - 10 ชม/สัปดาห์	63	33.69
10 - 15 ชม/สัปดาห์	33	17.65
16 ชม/สัปดาห์ขึ้นไป	44	23.53

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 82.89 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 66.84 และปริญญาโทร้อยละ 32.62 มีระยะเวลาที่สอนพลศึกษา 6-10 ปี ร้อยละ 47.59 , 11-15 ปี ร้อยละ 25.13 , 1-5 ปี ร้อยละ 17.65 และ 16 ปีขึ้นไป ร้อยละ 9.63 ส่วนใหญ่มีจำนวนคาบที่สอนใน 1 สัปดาห์ ดังนี้ 4-12 คาบ ร้อยละ 71.66 และ 13-16 คาบ ร้อยละ 26.20 ลักษณะวิชาที่สอนทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติร้อยละ 51.34 และภาคปฏิบัติร้อยละ 28.88 และปฏิบัติงานอื่นนอกเหนือจากการสอน 6-10 ชม/สัปดาห์ ร้อยละ 33.69 16 ชม/สัปดาห์ขึ้นไปร้อยละ 23.50 และ 1-5 ชม/สัปดาห์ ร้อยละ 25.13

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ และ ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	270	75.63
หญิง	87	24.37
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	115	32.21
21 - 25 ปี	237	66.39
มากกว่า 25 ปี	5	1.40
3. ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่		
ชั้นปีที่ 1	175	49.02
ชั้นปีที่ 2	182	50.98

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นชายร้อยละ 75.63 ส่วนใหญ่มีอายุ 21-25 ปี ร้อยละ 66.39 และต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 32.21 และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 50.98 และชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 49.02

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา มีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนในด้านคุณลักษณะส่วนตัว ของอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาในด้านนี้ จะเห็นว่า อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้พฤติกรรมด้านนี้โดยส่วนรวมอยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายข้อจะเห็นว่าพฤติกรรมการสอนที่อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ พฤติกรรมการมีความตรงต่อเวลา มีความกระตือรือร้นในการสอน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเป็นธรรมต่อผู้เรียน และมีอารมณ์มั่นคงในการสอนส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "t" ระหว่างการรับรู้
ของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์สอน
การเตรียมการสอน

พฤติกรรมการณ์สอน	อาจารย์พลศึกษา		นักศึกษา		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. เตรียมแผนการเรียนการสอนตลอดภาค ให้ผู้เรียน	3.09	0.68	3.09	0.63	-0.12
2. เตรียมเนื้อหาและมีความรอบรู้ในวิชาที่ สอนอย่างดี	3.20	0.60	3.15	0.61	1.05
3. เตรียมสำเนา วัสดุ อุปกรณ์ ให้ผู้เรียน ใช้ประกอบการเรียนอย่างพร้อมเพรียง	3.12	0.65	3.06	0.68	0.93
4. เตรียมวัสดุประสงค์และขอบข่ายของ เนื้อหาวิชาที่จะสอนในแต่ละคาบก่อนทำ การสอน	3.11	0.60	3.09	0.63	0.26
5. เตรียมกิจกรรมและวิธีสอน เหมาะสมกับ ผู้เรียนและบทเรียน	3.20	0.55	3.05	0.62	2.69*
6. เตรียมสื่อการสอน ได้อย่างเหมาะสม	2.95	0.61	2.92	0.64	0.49
7. เตรียมวัดและประเมินผลในแต่ละคาบ ได้อย่างเหมาะสม	2.92	0.66	2.84	0.67	1.42
รวม	3.08	0.46	3.03	0.45	1.31

*

$P < .05$ (.05t $\infty = 1.96$)

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นของอาจารย์ผู้สอนในด้านการเตรียมการเล่นอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นของอาจารย์ผู้สอนในด้านนี้ จะเห็นว่า โดยส่วนรวมมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายข้อจะเห็นว่าในพฤติกรรมเตรียมกิจกรรม และวิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน และบทเรียน อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้ในระดับสูงกว่า นักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "t" ระหว่างการรับรู้
ของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมกา
รเลื่อนด้านการดำเนินการสอน

พฤติกรรมการสอน	อาจารย์พลศึกษา		นักศึกษา		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. บอกวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชาที่สอนแต่ ละคาบก่อนสอน	3.06	0.74	3.02	0.80	0.56
2. เน้นเนื้อหาสาระที่สำคัญทุกครั้งการสอน	3.29	0.59	3.11	0.63	3.29
3. สามารถอธิบายและแยกแยะทักษะที่สอน ได้ชัดเจน	3.29	0.59	3.11	0.60	3.33
4. อธิบายโดยเปรียบเทียบและยกตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นสภาพของการใช้ ทักษะในสถานการณ์ที่เป็นจริง	3.18	0.61	3.18	0.63	0.0
5. นำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาใช้ ประกอบการสอน	3.21	0.70	3.06	0.71	2.36*
6. สอนเนื้อหา และทักษะติดต่อกันเป็นลำดับ ทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ และฝึกหัด	3.22	0.56	3.09	0.63	2.36*
7. ใช้ท่าทางประกอบขณะบรรยาย ส่าริต ได้อย่างเหมาะสม	3.27	0.63	3.11	0.64	2.71*
8. ใช้ภาษา ระดับเสียง และจังหวะพูดได้ เหมาะสมชัดเจน และเข้าใจง่าย	3.17	0.56	3.13	0.62	0.83
9. ให้ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาและปรับปรุง ทักษะให้ดีขึ้น ตามความสามารถของตนเอง	3.14	0.62	3.08	0.62	0.98

ตารางที่ 5 (ต่อ)

พฤติกรรมการเล่น	อาจารย์พลศึกษา		นักศึกษา		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
10. ติดตามช่วยเหลือผู้เรียนในขณะฝึกหัด					
อย่างใกล้ชิด และทั่วถึง	3.01	0.73	2.76	0.77	3.74*
11. ปรับปรุงวิธีเล่นของตนเองอยู่เสมอ	2.98	0.73	2.75	0.77	3.42*
รวม	3.16	0.46	3.03	0.42	3.32*

*

$$P < .05 \quad (.05t_{\infty} = 1.96)$$

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา มีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นในด้านการดำเนินการเล่น ของอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับมาทุกข้อ

เปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ของอาจารย์พลศึกษากับการรับรู้ของนักศึกษาจะเห็นว่าพฤติกรรมโดยส่วนรวม อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษามากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่า อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้ในระดับสูงกว่านักศึกษามากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรมเน้นเพื่อหาสาระสำคัญทุกครั้งในการเล่น สามารถอธิบาย และแยกแยะทักษะที่เล่นได้ชัดเจน นำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาใช้ประกอบการเล่น เล่นเนื้อหา และทักษะติดต่อกันเป็นลำดับ ทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ และฝึกหัด ใช้ท่าทางประกอบขณะบรรยาย ส่าริต ได้อย่างเหมาะสม ติดตามช่วยเหลือผู้เรียนในขณะฝึกหัดอย่างใกล้ชิด และทั่วถึง และปรับปรุงวิธีเล่นของตนเองอยู่เสมอ ส่วนพฤติกรรมอื่นๆ มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "t" ระหว่างการรับรู้
ของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรม
การล่อต้อนการจูงใจ และการเสริมแรงทางการเรียน

พฤติกรรมการล่อ	อาจารย์พลศึกษา		นักศึกษา		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	3.08	0.70	3.08	0.70	-0.02
2. ชม เยย สัมภาษณ์ และให้กำลังใจผู้ เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม	3.10	0.66	2.92	0.67	3.07*
3. ไขท้วงทีวจากที่ทาให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ อยากแสดงออกซึ่งความคิดเห็นที่เกี่ยวกับ การฝึก	3.04	0.65	2.90	0.67	2.32*
4. ให้ความเป็นกันเองและมีมนุษยสัมพันธ์ กับผู้เรียน	3.33	0.65	3.23	0.66	1.63
5. ส่งเสริมชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนอยาก แสดงผลงาน หรือกิจกรรมทางการเรียน ให้ประจักษ์แก่บุคคลทั่วไป	3.05	0.68	2.98	0.73	1.14
6. สัมภาษณ์ และส่งเสริมความคิดริเริ่ม ของผู้เรียน	3.12	0.70	2.97	0.71	2.37*
7. เล่นความคิดในการประยุกต์ความรู้ เพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน	3.03	0.70	2.98	0.66	0.85
8. ทำมุขตลกแทรกในบทเรียนเพื่อดึงดูดความ สนใจ	3.12	0.71	3.04	0.73	1.12
9. เชื่อมโยงความรู้ที่ล่อนกับปัญหาสังคมอยู่ เสมอ	3.02	0.73	2.93	0.67	1.51

ตารางที่ 6 (ต่อ)

พฤติกรรมการล่อน	อาจารย์พลศึกษา		นักศึกษา		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
10. ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความบกพร่องเป็นรายบุคคล	2.89	0.76	2.77	0.80	1.51
11. จูงใจให้ผู้เรียนรัก และศรัทธาในวิชาชีพครูพลศึกษา	3.20	0.78	3.10	0.70	1.48
รวม	3.09	0.52	2.99	0.45	2.20*

*

$$P < .05 \quad (.05t_{\infty} = 1.96)$$

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการล่อนในด้านการจูงใจ และเสริมแรงทางการเรียนอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ในพฤติกรรมทางด้านนี้ระหว่างอาจารย์พลศึกษากับนักศึกษา จะเห็นว่าโดยส่วนรวม อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษามากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่าพฤติกรรมที่อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้ในระดับสูงกว่านักศึกษามากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ พฤติกรรม การชมเชย สันนิษฐาน และให้กำลังใจผู้เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม การให้ความเป็นกันเอง และมีมนุษยสัมพันธ์ และการสำนึกสำนึก และส่งเสริมความคิดริเริ่มของผู้เรียนส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ระหว่างการรับรู้
ของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์สอนด้าน
การมอบงานให้ปฏิบัติ

พฤติกรรมการณ์สอน	อาจารย์พลศึกษา		นักศึกษา		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งก่อน จะมอบงานหรือแบบฝึก	3.26	0.61	3.15	0.64	1.89
2. ชักถามความก้าวหน้าของงานหรือแบบฝึก ที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ	3.02	0.56	2.89	0.67	2.41*
3. ให้งานเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้	3.09	0.63	2.98	0.65	1.76
4. ให้แบบฝึกหัดได้ตรงตามบทเรียน	3.25	0.63	3.09	0.62	2.83*
5. ให้โอกาสผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง	3.05	0.71	3.19	0.65	-2.30*
6. ให้โอกาสผู้เรียนฝึกหัดด้วยตนเอง	3.21	0.64	3.13	0.64	1.42
7. ให้โอกาสผู้เรียนทำงานและฝึกหัดเป็นกลุ่ม	3.07	0.70	3.06	0.68	0.13
8. ให้งานหรือแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความ สามารถของผู้เรียน	3.15	0.64	3.02	0.64	2.20*
9. แนะนำจัดหาแหล่งอ้างอิงในการค้นคว้า ให้ผู้เรียน	3.05	0.76	2.96	0.71	1.41
รวม	3.13	0.47	3.05	0.42	1.87

* $P < .05$ ($.05t_{\infty} = 1.96$)

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นในด้านการมอบงานให้ปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมในด้านนี้โดยส่วนรวมจะเห็นว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่าอาจารย์พลศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรมชกถามความก้าวหน้าของงาน หรือแบบฝึกที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติให้แบบฝึกหัดได้ตรงตามบทเรียน ให้งานหรือแบบฝึกหัดเหมาะสมกับความสามารรถของผู้เรียน และนักศึกษามีการรับรู้ในระดับสูงกว่าอาจารย์พลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรมให้โอกาสผู้เรียนค้นคว้าตนเอง ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "t" ระหว่างการรับรู้
ของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนด้าน
การใช้อุปกรณ์การสอน

พฤติกรรมการสอน	อาจารย์พลศึกษา		นักศึกษา		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมและตรงกับ บทเรียน	3.19	0.63	3.17	0.65	0.47
2. ใช้สำเนาและอุปกรณ์การสอนได้อย่าง เหมาะสมและเพียงพอ	3.16	0.68	3.27	0.61	-1.97*
3. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสมกับ ท้องถิ่น	3.03	0.67	3.06	0.63	-0.46
4. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสมกับ ความจำเป็น	3.09	0.60	3.10	0.60	-0.08
5. มีความสามารถใช้อุปกรณ์การสอนได้ อย่างถูกต้อง	3.22	0.68	3.27	0.59	-0.71
6. ปรับปรุงอุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสม กับท้องถิ่น	2.96	0.74	3.00	0.63	-0.55
7. นำเอกสารและแบบเรียนมาประกอบ การสอนเป็นประจำ	2.95	0.76	2.91	0.75	0.65
8. ใช้วัสดุทัศนูปกรณ์เพื่อช่วยในการสอน	2.80	0.88	2.84	0.80	-0.55
9. นำวัสดุ ที่มีอยู่มาตัดแปลงและปรับปรุง เป็นสื่อการสอน	2.64	0.86	2.78	0.81	-1.79
รวม	3.01	0.53	3.04	0.47	-0.78

*
P < .05 (.05t ∞ = 1.96)

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษามีการรับรู้พฤติกรรม
การล่อนในด้านการใช้อุปกรณ์การล่อนของอาจารย์ผู้ล่อนอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมในด้านนี้ระหว่างอาจารย์พลศึกษากับนักศึกษาจะ
เห็นว่าพฤติกรรมต่าง ๆ โดยส่วนรวม มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 และเมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่า นักศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่าอาจารย์พลศึกษา
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรม ใช้ล้นนามและ อุปกรณ์การล่อนได้อย่างเหมาะสม
และเพียงพอ ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "t" ระหว่าง
การรับรู้ของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับการแสดง
พฤติกรรมการเล่นด้านการเล่นกีฬา และจริยธรรม

พฤติกรรมการเล่น	อาจารย์พลศึกษา		นักศึกษา		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ปลุกฝังให้มีระเบียบวินัย	3.40	0.65	3.45	0.61	-0.88
2. ปลุกฝังให้มีน้ำใจและเสียสละ	3.34	0.70	3.41	0.63	-1.22
3. ปลุกฝังให้รู้จักควบคุมตนเอง	3.24	0.70	3.38	0.63	-1.93
4. ปลุกฝังให้หลีกเลี่ยงการพนันโดยใช้กีฬา เป็นสื่อ	3.16	0.79	3.30	0.74	-2.11*
5. ปลุกฝังให้รู้จักการขอโทษ และกตเวทิตา	3.26	0.75	3.36	0.67	-1.65
6. ปลุกฝังให้มีความรับผิดชอบ	3.36	0.70	3.46	0.63	-1.75
7. ปลุกฝังให้มีความซื่อตรง และซื่อสัตย์	3.34	0.72	3.44	0.64	-1.66
8. ปลุกฝังให้มีมารยาทในการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี	3.32	0.67	3.45	0.62	-2.40*
9. ปลุกฝังการเป็นผู้เล่นกีฬาที่ดี	3.37	0.68	3.48	0.63	-1.83
รวม	3.31	0.58	3.41	0.50	-2.08*

*

$P < .05$ ($.05t \infty = 1.96$)

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษามีการรับรู้พฤติกรรม การสอนของอาจารย์ผู้สอนในด้านการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรม อยู่ในระดับมากทุกข้อ

เปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทาง ด้านนี้จะเห็นว่าโดยส่วนรวม นักศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่าอาจารย์พลศึกษาอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่า นักศึกษามีการรับรู้ในระดับ สูงกว่าอาจารย์พลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรม ปลูกฝังให้หลีกเลี่ยง การพนันโดยใช้กีฬาเป็นสื่อ และปลูกฝังให้มารยาทในการเป็นผู้กีฬาที่ดี ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "t" ระหว่างการรับรู้
 อาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับการสังเกตพฤติกรรมการเล่น
 ด่านการวัด และประเมินผลการเรียนการเล่น

พฤติกรรมการเล่น	อาจารย์พลศึกษา		นักศึกษา		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ชักถามผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องที่ผ่านไป	3.20	0.67	3.13	0.63	1.27
2. สักการทดสอบย่อยเพื่อประเมินผลการเรียนการสอนเป็นครั้งคราว	2.99	0.74	3.03	0.67	-0.57
3. ติดตามความก้าวหน้าของผลงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำ	3.00	0.70	2.94	0.66	1.06
4. ตรวจสอบผลงานและชี้แจงข้อบกพร่องให้ผู้เรียนทราบ	3.03	0.70	2.91	0.69	1.82
5. เลือกใช้แบบวัดและประเมินผลการเรียนได้ถูกต้อง	3.06	0.64	3.02	0.63	0.69
6. อธิบายและสาธิตจนผู้เรียนเข้าใจก่อนทำการสอน	3.20	0.69	3.02	0.63	3.03*
7. บอกข้อผิดพลาดในการเล่นของผู้เรียนเสมอ	3.02	0.71	2.92	0.71	1.68
8. มีเกณฑ์ในการให้คะแนน	3.25	0.68	3.17	0.69	1.17
9. นำผลสอบแต่ละครั้งมาปรับปรุงการสอนในครั้งต่อไป	3.03	0.73	2.94	0.68	1.44
10. มีการตกลงชี้แจง เกณฑ์การวัดผลก่อนเสมอ	3.19	0.67	3.17	0.66	0.36
11. วัดและประเมินผลครบทุกด้าน	3.03	0.76	3.04	0.72	-0.07
รวม	3.09	0.52	3.02	0.45	1.52

*

 $P < .05$ ($.05t \infty = 1.96$)

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอนแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษา และเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่างตามการรับรู้ของอาจารย์ผู้สอน และตามการรับรู้ของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 204 คน และนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 391 คน รวมทั้งสิ้น 595 คน โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 595 ฉบับ และได้รับกลับคืนมาเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นฉบับสมบูรณ์จำนวน 544 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.43 โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบค่า "ที" ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอล เอ็กซ์ (SPSSX) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำผลมาเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาล้วนใหญ่เป็นชาย มีวุฒิทางการศึกษา ทั้งระดับปริญญาตรี และ ปริญญาโท ส่วนมากมีระยะเวลาสอนพลศึกษา 6 - 10 ปี รองลงมา 11 - 12 ปี และ 1 - 5 ปี ตามลำดับ สอนทั้งภาคทฤษฎี และ ปฏิบัติ และเฉพาะปฏิบัติ อย่างเดียวเป็นส่วนมาก ปฏิบัติงานอื่น ๆ นอกจากการสอน 6 - 10 ชม/สัปดาห์ เป็น ส่วนมากและรองลงมาคือ 1 - 5 ชม/สัปดาห์

1.2 นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาล้วนใหญ่เป็นชายมีอายุ ระหว่าง 21 ถึง 25 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2

2. พฤติกรรมการสอนด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา มีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนในด้านคุณลักษณะส่วนตัวของอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ ระหว่างอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาในด้านนี้ จะเห็นว่า อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้พฤติกรรมด้านนี้ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายข้อ จะเห็นว่าพฤติกรรมการสอนที่อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ พฤติกรรมการมีความตรงต่อเวลา มีความกระตือรือร้นในการสอน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเป็นธรรมต่อผู้เรียน และมีอารมณ์มั่นคงในการสอนส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. พฤติกรรมการสอนด้านการเรียนการสอน จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนในด้านการเตรียมการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนในด้านนี้ จะเห็นว่า โดยส่วนรวมมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายข้อ จะเห็นว่าในพฤติกรรมเตรียมกิจกรรม และวิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน และบทเรียน อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้ในระดับสูงกว่านักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. พฤติกรรมการสอนด้านการดำเนินการสอน จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา มีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนในด้านการดำเนินการสอน ของอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ของอาจารย์พลศึกษากับการรับรู้ของนักศึกษา จะเห็นว่าพฤติกรรมโดยส่วนรวม อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้ในระดับสูงกว่านักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อ จะเห็นว่า อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้ในระดับสูงกว่านักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรมเน้นเนื้อหาสาระสำคัญทุกครั้ง ที่สอน สามารถอธิบาย และแยกแยะทักษะที่สอนได้ชัดเจน นำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาช่วย

ประกอบการสอน ล่อนเนื้อหา และทักษะติดต่อกันเป็นลำดับ ทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ และฝึกหัด ไข้ท่าทางประกอบขณะบรรยาย ล่าริตได้อย่างเหมาะสม ติดตามช่วยเหลือผู้เรียน ในขณะที่ฝึกหัดอย่างใกล้ชิด และทั่วถึง และปรับปรุงวิธีสอนของตนเองอยู่เสมอ ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. พฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจ และการเสริมแรงทางการเรียน จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนในด้านการจูงใจ และเสริมแรงทางการเรียนอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ในพฤติกรรม ด้านนี้ระหว่างอาจารย์พลศึกษา กับนักศึกษา จะเห็นว่าโดยส่วนรวม อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษามากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่าพฤติกรรมที่อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้ อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษามากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ พฤติกรรม การชมเชย ส่นับส่นุน และให้กำลังใจผู้เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม การให้ความเป็นกันเอง และมีมนุษยสัมพันธ์ และการส่นับส่นุน และส่งเสริมความคิดริเริ่มของผู้เรียนส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ มีความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. พฤติกรรมการสอนด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนในด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมในด้านการนี้โดยส่วนรวมจะเห็นว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่าอาจารย์พลศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษามากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรม ชักถามความก้าวหน้าของงานหรือแบบฝึกที่มอบหมายให้ผู้เรียน ปฏิบัติให้แบบฝึกหัดได้ตรงตามบทเรียน ให้งานหรือแบบฝึกหัดเหมาะสมกับความฉลาดของผู้เรียนและนักศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่าอาจารย์พลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรมให้โอกาสผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

7. พฤติกรรมการสอนด้านการใช้อุปกรณ์การสอน จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษามีการรับรู้พฤติกรรมการสอนในด้านการใช้อุปกรณ์การสอนของอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมในดำนนี้ระหว่างอาจารย์พลศึกษา กับ นักศึกษาจะเห็นว่าพฤติกรรมต่าง ๆ โดยส่วนรวม มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่า นักศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่าอาจารย์พลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรม ไข่นามและอุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสม และเพียงพอ ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. พฤติกรรมการสอนด้านการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรม จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษามีการรับรู้พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอน ในด้านการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรม อยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านนี้ จะเห็นว่าโดยส่วนรวม นักศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่าอาจารย์พลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่า นักศึกษามีการรับรู้ในระดับสูงกว่าอาจารย์พลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรม ปลูกฝังให้หลีกเลี่ยงการพนันโดยใช้กีฬาเป็นสื่อ และปลูกฝังให้มีมารยาทในการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. พฤติกรรมการสอนของด้านการวัด และประเมินผลการเรียนการสอน จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษา ในด้านการวัด และประเมินผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาระหว่างตามการรับรู้ของอาจารย์ผู้สอน กับนักศึกษาในด้านนี้จะเห็นว่าโดยส่วนรวมมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่า อาจารย์พลศึกษามีการรับรู้ อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษามากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรม อธิบาย และสาธิตจนผู้เรียนเข้าใจก่อนทำการสอน ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการล่อนด่างคุณลักษณะส่วนตัวในการล่อน ทั้งอาจารย์ผู้ล่อน และ นักศึกษา มีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านนี้อยู่ในระดับมากทุกข้อ แสดงว่าอาจารย์พลศึกษาใน วิทยาลัยพลศึกษา เป็นผู้ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบ กฎเกณฑ์ วินัยของข้าราชการ และจรรยา-บรรณของผู้เป็นครู เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพอยู่ในขั้นดีพอสมควร แต่ก็ควรที่จะปรับปรุงในพฤติกรรมการมีความตรงต่อเวลา มีความกระตือรือร้นในการล่อน มีความเชื่อมโยงในตนเอง มีความเป็นธรรมต่อผู้เรียน และมีอารมณ์มั่นคงในการล่อน ซึ่งอาจารย์ผู้ล่อนมีการรับรู้พฤติกรรมเหล่านี้ในระดับสูงกว่านักศึกษานั้นแสดงว่านักศึกษามีความเห็นว่าอาจารย์ผู้ล่อน แสดงออกซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ยังไม่ถึงระดับที่ตัวอาจารย์เองรับรู้ และแสดงให้เห็นว่าตัวอาจารย์ผู้ล่อนมีการรับรู้พฤติกรรมเหล่านี้โดยมีการรับรู้ไปในทางเข้าข้างตนเองอันทำให้พฤติกรรมที่ยังบกพร่องไม่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น ซึ่งถ้าได้มีการปรับปรุงหรือเอาใจใส่พฤติกรรมเหล่านี้มากขึ้น จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากคุณลักษณะส่วนตัวในการล่อนเป็นพฤติกรรมสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การเรียนและการเรียนมีประสิทธิภาพ ดังที่ ปิ่นวดี จิวนรานุรักษ์ (2519) ที่ได้ทำการวิจัย พบว่า คุณลักษณะส่วนตัวในการล่อน คือ พฤติกรรมการล่อนที่อาจารย์แสดงออกมากที่สุด ผู้เรียนจะเกิดทัศนคติต่อการเรียนอย่างไรขึ้นอยู่กับ คุณลักษณะส่วนตัวในการล่อนของอาจารย์ด้วย

2. พฤติกรรมด้านการเตรียมการล่อน ทั้งอาจารย์ผู้ล่อน และนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมในด้านนี้อยู่ในระดับมากทุกข้อ และมีการรับรู้ที่สอดคล้องกันด้วยว่าพฤติกรรมการเตรียมสื่อการสอนได้อย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการเตรียมวัดและ ประเมินผลในแต่ละคาบได้อย่างเหมาะสม อยู่ในลำดับท้าย ๆ และอาจารย์ผู้ล่อนมีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่า นักศึกษาในพฤติกรรมเตรียมกิจกรรม และวิธีล่อนเหมาะสมกับผู้เรียน และบทเรียน ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์ผู้ล่อนยังแสดงพฤติกรรมนี้ไม่ถึงระดับที่ตัวอาจารย์เองรับรู้ และแสดงให้เห็นว่าตัวอาจารย์ผู้ล่อนมีการรับรู้พฤติกรรมเหล่านี้โดยมีการรับรู้ไปในทางเข้าตนเอง อันทำให้ พฤติกรรมที่ยังบกพร่องไม่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น

การเตรียมการล่อนนั้น เป็นการวางแผนล่วงหน้าโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ ปัญหา ทรรศนการ วิเคราะห์เนื้อหาวิชา วิเคราะห์ผู้เรียน กำหนดวัตถุประสงค์ กิจกรรม การเรียน สื่อการเรียน และการประเมินผล ล้มคิด ยึดประสงค์ (2521) กล่าวถึง

องค์ประกอบของการเตรียมการล่อนว่ามีดังนี้

1. ความมุ่งหมาย ซึ่งตั้งไว้อย่างเหมาะสมแต่ละบุคคล แต่ละกลุ่ม
2. กิจกรรม และประสิทธิภาพพร้อมด้วยข้อ เสนอแนะที่สำคัญ
3. รายการอุปกรณ์ที่ครูต้องใช้
4. คำอธิบายเกี่ยวกับวิธีล่อน
5. การจัดบทเรียนที่ล่อนไปแล้ว
6. การจัดให้มีการประเมินผล

จากการวิจัยแสดงว่าอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการเตรียมการล่อนของตนเองอยู่ในขั้นดี และยังมีสิ่งที่อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาเพิ่มเติม หรือพึงเอาใจใส่ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ คือ พฤติกรรมเกี่ยวกับการเตรียมสื่อการล่อน เตรียมวัด และประเมินผลในแต่ละคาบ และเตรียมกิจกรรม และวิธีล่อนเหมาะสมกับผู้เรียน และบทเรียน

3. พฤติกรรมด้านการตำหนิการล่อน ทั้งอาจารย์และ นักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการล่อนในด้านนี้อยู่ในระดับมากทุกข้อ และอาจารย์พลศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการล่อนในด้านนี้ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษา แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความเห็นว่าอาจารย์ผู้ล่อนแสดงออกซึ่งพฤติกรรมในด้านนี้ยังไม่ถึงระดับที่ตัวอาจารย์ผู้ล่อนเองรับรู้ และแสดงให้เห็นว่าตัวอาจารย์ผู้ล่อนมีการรับรู้พฤติกรรมเหล่านี้โดยมีการรับรู้ไปในทางเข้าข้างตนเองอันทำให้พฤติกรรมที่ยังบกพร่องไม่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น ซึ่งอาจารย์ผู้ล่อนควรได้คำนึงถึงพฤติกรรมในด้านนี้ให้มากขึ้นในรายพฤติกรรม ปรับปรุงวิธีล่อนของตนเองอยู่เสมอ ติดตามช่วยเหลือผู้เรียนในขณะที่ฝึกหัดอย่างใกล้ชิด และทั่วถึง ใช้ท่าทางประกอบขณะบรรยายลารีธได้อย่างเหมาะสม ล่อนเนื้อหา และทักษะติดต่อกันเป็นลำดับทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ และฝึกหัด อธิบายแยกแยะทักษะที่ล่อนได้ชัดเจน และเน้นเนื้อหาสาระที่สำคัญทุกครั้งที่ล่อน

แต่อย่างไรก็ดี จากผลการวิจัยแสดงว่าอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาได้ปฏิบัติพฤติกรรมการล่อนนี้ให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง และอยู่ในขั้นดี ในการตำหนิการล่อนนับเป็นหัวใจสำคัญที่จะถ่ายทอดวิทยาการ และทักษะให้กับผู้เรียน และถือว่าเป็นจุดสูงสุดในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เป็นครู อาจารย์พลศึกษา สามารถตำหนิการล่อนได้ในระดับนี้แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างถูกต้องตามหลักการ ซึ่งเชื่อมั่นได้ว่าเป็นการสร้างสัมฤทธิ์ผลในการเรียนให้กับ

นักศึกษา เหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้อาจารย์พลศึกษามีประสิทธิภาพในการดำเนินการสอน คือ ทุกคนมีความรู้ และมีจิตทางการศึกษาด้านพลศึกษาโดยตรง ซึ่งมีทั้งระดับปริญญาตรี และปริญญาโท มีประสบการณ์ในการสอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้การดำเนินการสอนเป็นไปด้วยดีตรงกับผลการวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (Silvester, 1969) ที่พบว่า ผู้สอนพลศึกษาที่สำเร็จจากการศึกษาด้านพลศึกษาโดยตรงย่อมสร้างภาพพจน์ และความเข้าใจในวิทยาการพลศึกษาได้ดีกว่า และยังมีวุฒิสูง จะลึกซึ้งในหลักการและวิธีสอนพลศึกษายิ่งขึ้น

4. พฤติกรรมการสอนด้านการสูงใจ และการเสริมแรงทางการเรียน ทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา มีการรับรู้พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาในตําานนี้อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ และอาจารย์พลศึกษาที่มีการรับรู้พฤติกรรมการสอนในตําานนี้โดยส่วนรวมอยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษา แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเห็นว่าอาจารย์แสดงออกซึ่งพฤติกรรมในตําานนี้ยังไม่ถึงระดับที่ตัวอาจารย์ผู้สอนเองรับรู้ และแสดงให้เห็นว่าตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนมีการรับรู้พฤติกรรมเหล่านี้โดยมีการรับรู้ไปในทางเข้าข้างตนเอง อันทำให้พฤติกรรมที่ยังบกพร่องไม่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น

จากผลการวิจัยทำให้พบว่า ถึงแม้ว่าอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาจะมีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมตําานนี้อยู่ในระดับมาก แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นที่นักศึกษาคาดหวัง ซึ่งโดยปกติการเสริมแรงทางการเรียนเป็นเทคนิคที่นอกเหนือจากวิธีสอนโดยทั่วไปที่ผู้สอนสามารถจะเลือกใช้ได้หลายวิธีตามสภาวะการณ์ และโอกาสที่เหมาะสม โดยที่ผู้เรียนรับรู้ได้โดยตรง หรือโอ้อ้อมก็ย่อมจะเป็นผลดีต่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวว่า แรงสูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักเรียนแต่ละคน พร้อมทั้งจะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้กำลังแรงขึ้น และอยากกระทำหรือเรียนในสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น การสอนวิชาพลศึกษาในบางครั้งแม้ว่าครูจะได้เตรียมการสอนมาอย่างดีแล้วก็ตาม ครูอาจจะสังเกตเห็นได้ว่า ผู้เรียนบางคนมีความกระตือรือร้น และบางคนอาจจะมีความเชื่องช้า และเต็มไปด้วยความเบื่อหน่าย ซึ่งสาเหตุอันหนึ่งก็เนื่องมาจากแรงสูงใจที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนนั่นเอง

แรงสูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่านักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาจะเป็นผู้ที่มีความสนใจในกิจกรรมพลศึกษา และวิทยาการทางพลศึกษาอยู่แล้วก็ตาม แต่อาจารย์พลศึกษาก็ควรที่จะคำนึงถึงพฤติกรรมการสอนในตําานนี้ให้มากยิ่งขึ้น ตามที่ ประดิษฐ์ อภิรมย์ ได้กล่าวไว้ว่า การเสริมแรง หมายถึง การให้สิ่งซึ่งนักเรียนรู้สึกพึงพอใจ แล้วมีพฤติกรรมที่ครูให้แรงเสริมเกิดขึ้นอีก หรือ เป็นสัญลักษณ์ที่ส่งเสริม

ให้นักเรียนเกิดความภูมิใจ และมีกำลังใจ เช่น คำชม สิ่งของความเอาใจใส่หรือกิจกรรมที่ถูกต้อง และครูในฐานะผู้สอนใกล้ชิดกับนักเรียน เป็นผู้บทบาทในการให้แรงเสริม หรือลงโทษนักเรียนอยู่มาก ครูที่ให้แรงเสริมหรือลงโทษนักเรียนได้อย่างเหมาะสมจะสามารถปกครองชั้นได้ดี และเป็นผู้ให้กำลังใจที่ดีแก่นักเรียนด้วย

ดังนั้น อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา จึงควรจะได้ให้ความสนใจ และปรับปรุงพฤติกรรมด้านการจูงใจ และเสริมแรงทางการเรียนในพฤติกรรม ชมเชย สันนิษฐาน และให้กำลังใจผู้เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม ไขว่คว้าหาเวลาที่ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจอยากแสดงออกซึ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึก และสนับสนุน และส่งเสริมความคิดริเริ่มของผู้เรียน

5. พฤติกรรมการสอนด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ ทั้งอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา มีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนด้านนี้อยู่ในระดับมากทุกข้อ และจากการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมด้านนี้โดยส่วนรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการมอบงานให้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์พอสมควร โดยเฉพาะพฤติกรรมการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งก่อนมอบงานหรือ แบบฝึก และการให้แบบฝึกหัดได้ตรงตามบทเรียน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ตัวอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษามีการรับรู้ว่าอยู่ในระดับต้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ออยล์ช ทาไร (2524) ได้สรุปผลงานการวิจัยในทำนองเดียวกัน คือ พฤติกรรมการสอนด้านมอบงานให้ปฏิบัติเป็นไปในทางบวก และอยู่ในเกณฑ์ โดยมีข้อ เมื่อมอบงานแล้วผู้สอนได้อธิบายอย่างแจ่มแจ้งเป็นข้อ พฤติกรรมสูงสุด

แต่อย่างไรก็ตามอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ก็ยังคงควรที่จะให้ความสนใจ และปรับปรุงในพฤติกรรมการซักถามความก้าวหน้าของงาน หรือแบบฝึกที่มอบหมายให้ผู้เรียน ปฏิบัติให้แบบฝึกหัดได้ตรงตามบทเรียน และให้งาน หรือแบบฝึกหัดเหมาะสมกับความสามารถ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่อาจารย์มีการรับรู้ในระดับสูงกว่านักศึกษา อันแสดงว่า นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนยังแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ไม่ถึงระดับที่ตัวอาจารย์เองมีการรับรู้ และแสดงให้เห็นว่าตัวอาจารย์ผู้สอนมีการรับรู้พฤติกรรมเหล่านี้โดยมีการรับรู้ไปในทางเข้าข้างตนเอง อันทำให้พฤติกรรมที่ยังบกพร่องไม่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น ส่วนในพฤติกรรมให้โอกาสผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง นักศึกษามีการรับรู้ในระดับสูงกว่าอาจารย์ผู้สอนซึ่งอาจจะเป็นไปได้ที่เมื่ออาจารย์ผู้สอนมีการกิจอื่น ๆ เช่น นำนักกีฬาไปทำการแข่งขัน หรือฝึกซ้อม ก็จะปล่อยให้นักศึกษาซึ่ง

มิใช่ให้นักกีฬาได้ศึกษาค้นคว้ากันเองในห้องสมุด อย่างไรก็ตามก็ดีอาจารย์ผู้สอนควรจะได้ออกวัตถุ ประสงค์ในการค้นคว้า และขอขยายให้ชัดเจน ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลล้าเร็ว ตามวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น

6. พฤติกรรมการสอนด้านการใช้อุปกรณ์การสอน ทั้งอาจารย์ผู้สอนและ นักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านนี้อยู่ในระดับมากทุกข้อ และจากการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านนี้ โดยส่วนรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีการรับรู้อยู่ใน ระดับสูงกว่าอาจารย์ผู้สอนในพฤติกรรม การใช้สนามและ อุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสม และเพียงพอ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าอาจารย์พลศึกษาใน วิทยาลัยพลศึกษามีพฤติกรรม การสอนด้านนี้อยู่ใน เกณฑ์ดีพอสมควร และในพฤติกรรมการใช้สนาม และอุปกรณ์การสอนได้ อย่างเหมาะสม และเพียงพอ ซึ่งนักศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับสูงกว่าอาจารย์ผู้สอนนั้น อาจจะเป็นเพราะว่าอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้นมีมากพอสมควร นักศึกษาอาจจะนำไป เปรียบเทียบกับในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา จึงทำให้เห็นว่ามีมากพอ แต่อาจารย์ผู้สอนยัง เห็นว่าอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนนักศึกษาระดับวิทยาลัยพลศึกษา นั้นควรจะมีย่างสมบูรณ์แบบ เช่น ฟุตบอลควรจะใช้อัตราส่วน 1:1 หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน จึงทำให้นักศึกษามีการ รับรู้ในระดับสูงกว่าอาจารย์ผู้สอน

ปัจจุบันอุปกรณ์การสอนที่จะช่วยให้ผู้ เรียน และผู้สอนปฏิบัติกิจกรรมในบทเรียนนั้นมี อยู่มากมาย และนับเป็นสิ่งจำเป็นในวงการศึกษาตามที่ เดล (Dale, 1965) ได้กล่าวว่า วัฏจักรเทคโนโลยีทางการศึกษาลงความเห็นว่า การเรียนรู้ของผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนได้สัมผัส และเรียนจากประสบการณ์ตรง จากอุปกรณ์ หรือสถานการณ์อย่างมีความมุ่งหมายที่แน่นอนเป็น วิธีการที่ดีที่สุด และ ภิญโญ สาร (2521) กล่าวว่า วัสดุทุกชนิดที่นำมาประกอบการ สอนทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. พฤติกรรมการสอนด้านการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรม ทั้งอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านนี้อยู่ในระดับมากทุกข้อ และมีการรับรู้ที่สอดคล้อง กัน คือ พฤติกรรมที่อยู่ในอันดับแรก ๆ ได้แก่ การปลูกฝังให้มีความซื่อสัตย์ ปลูกฝังให้มีการ รับผิดชอบ ปลูกฝังให้เป็นผู้เล่นกีฬาที่ดี แสดงให้เห็นว่าอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ได้พยายามที่จะใช้กิจกรรมพลศึกษา เป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาทางด้านคุณธรรมและ จริยธรรม ซึ่งนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาอยู่ในวัยที่มีการพัฒนา และความ

เปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว เป็นวัยที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ จึงมีปัญหา เรื่อง การปรับตัวมาก ซึ่งกิจกรรมพลศึกษาเป็นแบบฝึก และเป็นสนามทดลอง คุณธรรมและ จริยธรรมของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพราะนักศึกษามีโอกาสที่จะแสดง ออกซึ่งพฤติกรรมอันเป็นธรรมชาตินิสัยของตนเองให้อาจารย์ผู้สอนสังเกตเห็นได้หลายด้าน ดังนั้น อาจารย์พลศึกษาจึงสามารถที่จะแก้ไขพฤติกรรมบางอย่าง หรือเสริมพฤติกรรมบางอย่างให้เกิด ขึ้นในตัวนักศึกษาได้ดังที่ วรศักดิ์ เทียรชอบ (2527) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาที่มีการ บริหาร และการควบคุมที่ดี โดยครูที่มีความรู้ ความสามารถ จะเป็นวิชาที่มีบทบาทที่สำคัญยิ่ง ในการที่จะปลูกฝังคุณลักษณะ และ คุณธรรมต่าง ๆ ในตัวนักเรียน เช่น ความเป็นผู้มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา ความซื่อสัตย์ ความเคารพ ต่อระเบียบข้อบังคับ และอื่น ๆ ทำให้นักเรียน สามารถปรับตัว เข้ากับผู้อื่น และมีชีวิตอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงเป็นการ ถูกต้องเหมาะสมที่อาจารย์พลศึกษาเน้นการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรม โดยใช้กิจกรรม พลศึกษาเป็นสื่อ

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านนี้ โดยส่วนรวมจะเห็นว่านักศึกษามีการรับรู้ อยู่ ในระดับสูงกว่าอาจารย์พลศึกษา และเมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่านักศึกษามีการรับรู้ อยู่ ในระดับสูงกว่าอาจารย์ผู้สอนในพฤติกรรม ปลูกฝังให้หลีกเลี่ยงการพนันโดยใช้กีฬาเป็นสื่อ และ ปลูกฝังให้มีมารยาทในการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี ซึ่งจากผลการวิจัยนี้อาจจะเป็นไปได้ว่าอาจารย์อาจ จะวางกฎระเบียบต่าง ๆ โดยไม่ได้ให้เหตุผลเกี่ยวกับระเบียบต่าง ๆ นั้น และนักศึกษาจะมีความรู้สึกว่าคับข้องใจที่มีกฎระเบียบมากมาย แต่ในขณะเดียวกัน อาจารย์ก็มีความเห็นว่า ยังมีนักศึกษาที่ผิดระเบียบต่าง ๆ อยู่ดังนั้นจึงทำให้การรับรู้ของนักศึกษายู่ในระดับสูงกว่า อาจารย์ผู้สอน

8. พฤติกรรมการเล่นด้านกรวัด และประเมินผลการเรียนการสอน ทั้งอาจารย์ พลศึกษาและ นักศึกษา มีการรับรู้พฤติกรรมด้านนี้อยู่ในระดับมากทุกข้อ และมีการรับรู้สอดคล้อง กันว่าพฤติกรรมที่อยู่ในอันดับแรก คือ มีเกณฑ์ในการให้คะแนน แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาให้ความสำคัญต่อการวัดและ ประเมินผลแต่ก็ควรจะได้ปรับปรุง พฤติกรรม อธิบาย และลารีต จนผู้เรียนเข้าใจก่อนทำการสอบ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนมีการรับรู้ อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษา อันแสดงว่านักศึกษาเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนยังแสดงออกพฤติกรรมนี้ไม่ ถึงระดับที่ตนเองรับรู้ และแสดงให้เห็นว่าตัวอาจารย์ผู้สอนมีการรับรู้พฤติกรรมเหล่านี้โดยมี การรับรู้ไปในทาง เข้าข้างตนเองอันทำให้พฤติกรรมที่ยังบกพร่องไม่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น

วรงค์ดี เพียรชอบ (2527) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นการสร้าง
สภาพการณ์อย่างหนึ่งให้แก่ผู้เรียน เพื่อจะได้นำความรู้ และสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วไปใช้อย่าง
เต็มความสามารถ การสร้างสภาพการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่เช่นนี้
นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความตื่นตัว และมีความสนใจมากยิ่งขึ้นแล้วยังจะเป็นการเปิดโอกาส
ให้ผู้เรียนได้รับบทเรียนอีกบทหนึ่ง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอีกอย่างหนึ่งนั่นเอง

วิทยาลัยพลศึกษา มีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตบุคลากรที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความ
ชำนาญ สามารถนำไปปฏิบัติ ประกอบอาชีพหรือใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูงขึ้นไป
(กรมพลศึกษา 2531) ดังนั้น การที่อาจารย์พลศึกษาแสดงพฤติกรรมการสอนในด้านต่าง ๆ
อยู่ในระดับมากนั้นแสดงว่าพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาจะตอบสนองจุดมุ่งหมาย และ
วัตถุประสงค์ของวิทยาลัยพลศึกษาได้ดี และถ้าได้มีการปรับปรุงในบางพฤติกรรมตามผลการวิจัย
ครั้งนี้ ก็จะทำให้จุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ของวิทยาลัยพลศึกษาได้รับการตอบสนองมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

แม้ว่าอาจารย์พลศึกษาจะมีพฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจแต่เพื่อให้การ
เรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น อาจารย์พลศึกษาจึงควรจะเพิ่มความสำคัญใน
พฤติกรรมการสอนของตนเอง ดังนี้ คือ

1. ด้านคุณลักษณะส่วนตัว

- มีความตรงต่อเวลา
- มีความเป็นธรรมต่อผู้เรียน
- มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- มีอารมณ์มั่นคงในการสอน

2. ด้านการเตรียมการสอน

- เตรียมกิจกรรมและ วิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน และบทเรียน

3. ด้านการดำเนินการสอน

- ติดตามช่วยเหลือผู้เรียนในขณะฝึกหัดอย่างใกล้ชิด และทั่วถึง
- ปรับปรุงวิธีสอนของตนเองอยู่เสมอ

4. ด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน

- ชมเชย สนับสนุน และให้กำลังใจผู้เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม
- ใช้ทำทิวาจาที่ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจอยากแสดงออกซึ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึก
- สนับสนุนและส่งเสริมความคิดริเริ่มของผู้เรียน

5. ด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ

- ชักถามความก้าวหน้าของงานหรือแบบฝึกที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ
- ให้แบบฝึกได้ตรงตามบทเรียน
- ให้งานหรือแบบฝึกหัดเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

- อธิบายและสาธิตจนผู้เรียนเข้าใจก่อนทำการสอน

ข้อเสนอแนะต่อวิทยาลัยพลศึกษา

1. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของอาจารย์พลศึกษาด้วยการจัดอบรมการศึกษา และการศึกษาลัดต่อ
2. ควรจะประเมินผล และติดตามผล เกี่ยวกับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว และนำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม และสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาทุกสถาบันที่มีการสอนวิชาพลศึกษา
2. ควรศึกษาวิจัยพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษา โดยวิธีอื่น ๆ เช่น การไปสังเกตการสอนในสถานที่เรียนด้วยตัวผู้วิจัยเอง
3. ควรศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาจากการรับรู้ของผู้บริหาร ผู้ที่เกี่ยวข้อง และบุคคลทั่วไป